

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 622-1913)

Originalt emne

Anlæg, Udvidelse og Regulering af Gader og Veje, Gadeplaner

Gader

Uddrag fra byrådsmødet den 19. marts 1914 - side 21

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 622-1913)

Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om Omlægning af Strandvejen fra Louisenhøj til forbi Sømærketræerne.

Møller erindrede om, at Byraadet den 2. Februar 1911 havde vedtaget Plan II for det paagældende Vejstykke. I Dag var der saaledes ikke andet end at give Udvalget Tilladelse til at paabegynde Arbejdet. Plan II vilde koste 83000 Kr. Den 17. Februar 1911 havde Turistforeningen henstillet at spare de saakaldte Sømærketræer. Udvalget havde den største Sympati for at spare de gamle Minder, men der maatte jo ogsaa være Grænse for, hvor meget der kunde ofres for at spare det gamle. Iøvrigt sagde Turistforeningen selv, at Sømærketræerne ikke var kønne. Dette var imidlertid ikke det bestemmende for Udvalget, men derimod at Plan I, hvorefter Træerne kunde skaanes, vilde koste ca. 38000 Kr. mere end Plan II, fordi Vejen saa maatte lægges langt mere ud i Havet. Desuden vilde man komme til at savne en Del Fyld, som vanskeligt vil kunne skaffes til Veje. Der forelaa ogsaa et 3. Forelag, som Udvalget dog ikke kunde anbefale, fordi det var baseret paa, at Spadsere- og Ridestierne skulde gaa om bag Sømærketræerne, og fordi Vejen vilde blive en Del smallere i Omdrejningen, hvilket sikkert vilde være meget uheldig paa Grund af den stærke Trafik det paagældende Sted. Udvalget indstillede da, at Arbejdet blev paabegyndt efter Plan II. Maaske vilde Udgiften noget overstige de kalkulerede 83000 Kr., eftersom det

var 3 Aar siden, at Planen var blevet udarbejdet, og alt var jo blevet noget dyrere en da, men der vilde næppe blive nogen stor Overskridelse. Udgiften tænkte Udvalget afholdt af Marselisborgkontoen.

Christensen anbefalede Plan II, som han ansaa for den bedste i alle Henseender. Han ønskede oplyst, naar der kunde begyndes paa Anlæget af det sidste Stykke af Vejen, det fra Sømærketræerne til Varna. Forbaabentlig kunde der tages fat paa dette Stykke til næste Aar.

Møller troede at turde sige, at der vilde blive taget fat paa det sidste Stykke ret hurtigt, efter at det nu omtalte Stykke var blevet færdigt.

Marthin Hansen erindrede om, at der da Planen blev vedtaget, havde været ret stærk Modstand mod den, og udtalte, at denne Modstand fandtes endnu. Da Sagen ikke havde stor Hast vilde det derfor nok være heldigst at udsætte den i 14 Dage, saaledes at Forskønnelsesudvalget kunde, faa Lejlighed til at erklære sig. Muligvis kunde man komme til et Resultat, der ogsaa kunde tilfredsstille Turistforeningen, naar Sagen blev overvejet af andre.

Formanden sluttete sig til Hr. Marthin Hansen. Det vilde være sørgeligt, om man skulde ofre Sømærketræerne, der dannede en saa væsentlig Del af det paagældende Steds Skønhed.

Møller fraraadede at udsætte Sagen. Der var ofte forhandlet for at finde en Udvej, hvorved Træerne kunde skaanes, men der var intet at gøre, hvis man ikke vilde ofre de 33000 Kr., hvad vel næppe kunde tænkes.

Christensen mente, at naar det drejede sig om at give 38000 Kr. mere ud, kunde man hurtigt blive klar over, at der ikke var anden Vej at gaa end den foreslaaede. Taleren gad vide, hvor mange der anede, hvor de Sømærketræer egentlig stod, og han var overbevist om, at Partiet vilde blive langt smukkere, naar der blev anlagt en pæn Skraaning og plantet ny Træer i Stedet for de gamle.

Indstillingen vedtoges.